

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) NR 2181/2002
av den 6 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1239/95 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Gemenskapens växtsortsmyndighet

Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 331 , 07/12/2002 s. 0014 - 0015

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt(1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2506/95(2), särskilt artikel 114 i denna, och av följande skäl:

- (1) Växtsortsmyndigheten som inrättades genom förordning (EG) nr 2100/94 genomför och tillämpar ordningen för skydd av växtförädlarrätter.
- (2) Reglerna som berör förfaranden inför växtsortsmyndigheten fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1239/95(3), ändrad genom förordning (EG) nr 448/96(4). Enligt artikel 27 i den förordningen föreskrivs att provningsrapporter som genomförts under ansvar av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller i ett tredje land som är medlem av internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV) kan anses utgöra tillräckligt beslutsunderlag. Artikel 27 var emellertid en tillfällig bestämmelse vars giltighetstid löpte ut den 30 juni 1998.
- (3) Avsikten med en tillfällig tillämpning av artikel 27 i förordning (EG) nr 1239/95 var att bygga upp en oberoende gemenskapsordning där växtsortsmyndigheten står för den tekniska provningen av de sorter som lämnas in med en ansökan om växtförädlarrätt. Växtsortsmyndighetens erfarenheter visar emellertid att det är nödvändigt att ta hänsyn till andra granskningsrapporter enligt specifikationen i artikel 27.
- (4) Merparten av gemenskapens förädlarrätter som beviljats efter den 30 juni 1998 har grundats på beslut med beaktande av tekniska provningar som genomförts under ansvar av andra myndigheter än växtsortsmyndigheten som beviljar godkännanden på en marknad där det råder stark konkurrens.
- (5) Därför måste växtsortsmyndighetens verksamhet efter den 1 juli 1998 regleras. Samtidigt bör möjligheterna till framtida tillämpning av artikel 27 hållas öppna. Förordning (EG) nr 1239/95 bör därför ändras med verkan från och med den 1 juli 1998.
- (6) Samråd har ägt rum med förvaltningsrådet vid Gemenskapens växtsortsmyndighet.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtförädlarrätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1239/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 27 skall ersättas med följande:

"Artikel 27

Övriga provningsrapporter

1. En provningsrapport om resultaten från en teknisk provning som genomförts eller som håller på att genomföras för officiella ändamål i en medlemsstat av en av de myndigheter som är ansvariga för arten i fråga enligt artikel 55.1 i förordningen kan av växtsortsmyndigheten anses utgöra ett tillräckligt beslutsunderlag, under förutsättning att
 - det material som lämnats för den tekniska provningen både vad gäller kvantitet och kvalitet har uppfyllt de normer som eventuellt har fastställts i enlighet med artikel 55.4 i grundförordningen,
 - den tekniska provningen har genomförts på ett sätt som är förenligt med det uppdrag som getts av förvaltningsrådet i enlighet med artikel 55.1 i grundförordningen och har utförts i enlighet med de riktlinjer för provningen som utfärdats eller de allmänna anvisningar som lämnats i enlighet med artikel 56.2 i den förordningen och artiklarna 22 och 23 i den här förordningen,
 - växtsortsmyndigheten har haft tillfälle att övervaka genomförandet av den aktuella tekniska provningen, och
 - i det fall den slutliga provningsrapporten inte omedelbart är tillgänglig, delrapporterna om varje växtperiod lämnas till växtsortsmyndigheten innan provningsrapporten lämnas.
2. Om växtsortsmyndigheten inte anser att den provningsrapport som avses i punkt 1 utgör ett tillräckligt beslutsunderlag får den, efter samråd med sökanden och den berörda provningsmyndigheten, tillämpa förfarandet i artikel 55 i förordningen.

3. Växsortsmyndigheten och behörig nationell växsortsmyndighet i en medlemsstat skall ge administrativ hjälp till varandra genom att på begäran ställa redan befintliga provningsrapporter för en sort till förfogande för att kunna fastställa särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet för samma sort. En särskild avgift skall tas ut av växsortsmyndigheten eller av behörig nationell växsortsmyndighet för överlämnande av sådan rapport till den andra, enligt överenskommelse mellan de berörda myndigheterna.

4. En provningsrapport om resultaten från en teknisk provning som genomförts eller håller på att genomföras för officiella ändamål i ett tredje land som är medlem av internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter kan av växsortsmyndigheten anses utgöra tillräckligt beslutsunderlag, förutsatt att den tekniska provningen uppfyller de villkor som föreskrivs i ett skriftligt avtal mellan växsortsmyndigheten och den behöriga myndigheten i det tredje landet ifråga. Dessa villkor skall åtminstone innefatta

- sådana som har relevans för materialet, så som avses i punkt 1 första strecksatsen,
- att den tekniska provningen har genomförts enligt utfärdade provningsföreskrifter, eller givna grundinstruktioner, i enlighet med artikel 56.2 i grundförordningen,
- att växsortsmyndigheten har haft möjlighet att bedöma resurserna för en teknisk provning av arten ifråga i det tredje landet och att övervaka dess genomförande, samt
- sådana som avser tillgången till rapporter, i enlighet med punkt 1 fjärde strecksatsen."

2. I artikel 95 skall andra stycket utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 2002.

På kommissionens vägnar
David Byrne
Ledamot av kommissionen

- (1) EGT L 227, 1.9.1994, s. 1.
- (2) EGT L 258, 28.10.1995, s. 3.
- (3) EGT L 121, 1.6.1995, s. 37.
- (4) EGT L 62, 13.3.1996, s. 3.